

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA



UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 4 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Marta 1930.

PATENTNI SPIS BR. 6825

The Mantle Lamp Company of America, Chicago, U. S. A.

Petrolejska goriljka sa fitiljem.

Prijava od 29. juna 1928.

Važi od 1. septembra 1929.

Traženo pravo prvenstva od 25. jula 1927. (U. S. A.).

Ovaj pronalazak odnosi se na petrolejsku goriljku sa fitiljem i sastoji se u opšte u takvim poboljšanjima delova ove vrste goriljki, pomoću kojih se može, u kratkom vremenu, postići puna svellosna moć lampe i smanjili „suvišno penjanje“ i suvišno izbijanje plamena i dalje učinili ravnomernije i poboljšati dejstvo lampe.

Kod petrolejskih lampi za osvetljavanje nađeno je do sada uvek, kao jedan od najvećih nedostataka, dugo vreme, koje je potrebno za razvijanje punog plamena, kao i nepostojanost plamena pre nego što je dostigao i pošto je dostigao svoju punu veličinu. Pri iskorišćavanju jedne petrolejske lampe proizvodi se pomoću goriljke jaka toplota i zračenjem i sprovođenjem širi se ova preko cele goriljke. Vidno obeležje lampi ove vrste jeste da plamen nikad ne uzima određen oblik do onog vremena kada nastupi ravnoteža topote, kod koje je topota, koju primaju delovi goriljke od plamena, ravna onoj, koja zrači ili se gubi na drugi način kroz ove delove.

Prenošenje topote od plamena ili posredno ili neposredno kroz ove delove na fitiljsku cev goriljke, jeste glavni uzrok za neispravno i neravnomerno gorenje lampe. Fitiljske cevi koje su u dodiru sa fitiljem koji dovodi gorivo, prenose na gorivo topotu, koja povećava njegovo izravnjanje i time povećava plamen, koji se proizvodi goriljkom. Od ovog plamena zračeća topota povećava temperaturu fitiljske cevi i

povećava isparavanje goriva na fitilju. Ovo dejstvo je kružno i prouzrokuje „suvišno penjanje“ plamena i često prouzrokuje obrazovanje ugljeničnih slojeva na svetlećem telu.

Od objašnjena poboljšanja izvedena su naročito u tom cilju, da se sačuva prenošenje topote od plamena na fitiljsku cev i da se time smanji pomenuto visoko penjanje plamena ili da se u glavnom isključi. Novi način građenja goriljke je takav, da se plamen na ivici fitilja uvek nalazi značno iznad gornje ivice fitiljske cevi nezavisno od podešavanja fitilja u visinu, da bi se izbeglo pregrejavanje fitiljske cevi i suvišno proizvođenje para iz goriva.

Dalje je potrebno, da se lampe zaštite uređenjima za zaštitu plamena protiv neposrednog nailaženja spoljnog vazduha i takva zaštita je potrebna naročito pri paljenju. Kod takvih goriljki uobičajeno je za tu svrhu, da se uzme mala flanša za zaštitu plamena, koja obuhvata gornji kraj spoljnje fitiljske cevi. Mi smo našli da pri upotrebi takvih lampi ulje pretiče sa fitilja i sagoreva na flanši za zaštitu plamena, usled čega se flanša i sa istom u neposrednom dodiru stopeća spoljna fitiljska cev suviše zagreva i na necelishodan nečin utiče na isparavanje goriva na fitilju. Pronalazak se stoga odnosi dalje na zaštitnu površinu plamena, koja deluje slično flanši za plamen kod fitiljske cevi, koja nije samo mehanički spojena sa spoljnom fitilj-

skom cevi, već je tako udešena i raspoređena, da celokupnu topotu, koju prima od plamena, sprovodi delovima goriljke, koji su udaljeni od spoljne fitiljske cevi i gde je vođeno računa o isterivanju topote. Dometanjem ove nove zaštitne površine za plamen može se fitilj mnogo više podesiti, nego što je to slučaj kod goriljki sa jednom flanšom, koja je na običan način raspoređena, tako da celokupno gorivo sagoreva neposredno na fitilju.

Ovaj pronalazak obuhvata dalje, kao što će danije biti opisano, sredstvo, pomoću koga se najniži deo plamena, koji se proizvodi na visoko izvučenom fitilju petrolejske goriljke, razdvaja od delova goriljke i time sprečava prekomerno zagrevanje graničnih delova goriljke, kao na pr. najvišeg dela spoljne fitiljske cevi i njene flanše za zaštitu plamena, usled čega se reguliše količina goriva sprovedena do plamena.

Poznato je, da proizvođenje plavog plamena zavisi od tačne srazmere i mešanja goriva i vazduha, i da, ako je količina vazduha srazmersno velika ili, što je isto, količina vazduha suviše mala, sagoreva samo jedan deo ugljeničnih sastojaka goriva. Pri upotrebi goriljki za gasne peći, koje nemaju fitilj, dovod određene količine gasa i dovod vazduha regulišu se nezavisno jedan od drugog. U takvom slučaju ne postoji teškoća u proizvodnji gorljive smeše, u kojoj gas i vazduh prema Bunsenovom osnovnom pravilu stoje u pravoj srazmeri, i na taj način posle paljenja proizvode palmen, koji mnogo ne svetli, u kom oksidišu ugljenik i drugi sastojci gasa i ne obrazuju naslage ugljenika po površini u blizini plamena.

Ali ako goriljka ima fitilj i zahleva isparljivo, tečno gorivo, koje se najpre mora zagrejati i pretvoriti u paru, pre nego što se može tačno pomešati sa vazduhom i sagoreti — onda se našuprot stavlja nova, značna teškoća, koja nastaje usled isparavanja isparljivog goriva, koje se ne može regulisati i do sada se nije moglo izbeći.

Prekomernim razvijanjem pare u goriljci sa fitiljem vrlo se nepovolno utiče na željeno i tačno dejstvo goriljke, pri čem nesagoreni ugljenični sastojci para obrazuju naslage u vazdušnim kanalima goriljke ili u njenim svetlosnim telima. Ove naslage nesagorenog ugljenika utiču na pravilno vučenje goriljke, pri čem zadržavaju dovod količine vazduha potrebne za gorljivu smešu, koja je količina suviše mala u odnosu prema količini pare, koja se u međuvremenu razvila na fitilju.

Pri upotrebi goriljke sa fitiljem opažene su često izvesne topotne pojave u vezi sa suvišnim razvijanjem gorljivih para, čija

su neželjena dejstva dva sledeća: naime prvo, prekomerno razvijanje pare u odnosu prema količini vazduha, koja pravilnim načinom teče kroz predviđene vazdušne kanale goriljke, i drugo, smanjivanje dovoda vazduha, koje prouzrokuje zadržavajuće slaganje ugljenika. Kada se ova dejstva počaju, ne može se više postići plavi plamen. Goriljka se ne može više regulisati i mora se najpre rashladiti i ponovo dovesti u prvobično stanje.

Ovaj postupak dozvoljava nadgledanje i regulisanje delova goriljke sa fitiljem, koji proizvode paru, na taj način, što od istog proizvedena količina pare stoji u pravoj srazmeri prema količini vazduha, koja normalnim načinom dolazi kroz kanale za dovod vazduha. Drugim rečima, nova goriljka obuhvata sredstvo, kojim se reguliše količina razvijene pare na fitilju, bez obzira na promenljive odnose u topotu, koji su ranije nepovoljno uticali na razvijanje pare u goriljkama do sada poznate, i u opšte slične vrste.

Obična zamisao pronalaska obuhvata naročito raspored sredstava, koji svima delovima plamena sprečavaju prekomerno zagrevanje graničnih delova goriljke. Tim sredstvima pripada jedna naprava, koja je najbolje nazvana odbojna površina, koja se pruža na gore oko spoljne fitiljske cevi i završava se na mestu, koje je nešto više položeno od gornjeg kraja pomenute fitiljske cevi i ima unutarnji prostor, koji je ograničen slobodno položenom površinom fitilja, ako je fitilj visoko postavljen radi obrazovanja punog plamena. Ovaj prostor je skoro zatvoren dole jednom napravom, koja služi kao flanš za zaštitu plamena, usled čega je ova odbojna površina izolovana protiv topote od spoljne fitiljske cevi i usled čega je obrazovan sužen upust vazduha na donjem delu prostora. Kroz ovaj mali upust vazduha na donjem delu prostora ograničeno je širenje plamena na dole u prostoru tako, da se donji deo plamena održava uvek iznad i izvan dodira sa spoljnom fitiljskom cevi i flanšom za zaštitu plamena. Vazduh, koji ulazi kroz mali upust za vazduh u dno prostora, sprečava skupljane mirujućih gasova, koji se, ako im je dozvoljeno da dalje ostanu, kako zagrevaju i sprovode topotu od plamena na granične metalne delove.

Ovaj pronalazak odnosi se dalje na rasprostirač plamena za petrolejske goriljke sa fitiljem i naročito na rasprostirače one vrste, koji se sastoje iz jednog izbušenog cilindričnog dela i iznad njega nalazećeg se, zarubljeno kupastog i isto tako izbušenog dela, kao što se na primer upotrebljava.

ljavaju kod petrolejskih lampi poznatih na tržištu pod imenom „Alladin“.

Ovaj pronalazak obuhvata i postupak za izradu plamenskog rasprostirača, koji se sastoji iz izbušenog cilindričnog dela i izbušenog konično zarubljenog dela i odlikuje se time, što nedostaju metalni mostovi, i koji su do sada postojali na spojnom meslu oba pomenuta izbušena dela. Izostavljanjem pomenutih mostova rasprostirač plamena raspodeljuje vazdušne struje ravnometno na celokupnu izbušenu površinu i izlučuje time jedan faktor, koji deluje na zadržavanje vazdušne struje, na meslo, koje je naročito pogodno za predavanje vazduha.

Ovaj pronalazak odnosi se dalje na poboljšanje delova goriljki ove vrste, usled čega se toplota u ovim delovima goriljke tako odvodi i isteruje, da je osigurana ravnometnost dejstvovanja plamena.

Pri iskorišćavanju petrolejske lampe proizvodi se jaka toplota kroz goriljku i zračenjem i sprovođenjem ova se širi na celu goriljku. Znatno obeležje lampi ove vrste jesle lo, da plamen nikad ne uzima određen oblik do onog trenutka, kada nastupi ravnoteža u topotli, kod koje je toplota, koju primaju delovi goriljke od plamena, ravna onoj, koja se zrači ili gubi na drugi način kroz ove delove.

Horizontalna ivica goriljkine kupe jeste, usled svoje blizine plamenu i svog ulicaja zračećom topotom svetlećeg tela, jedan deo goriljke, koji se vrlo jako zagревa i poboljšanje se po pronalasku sastoji u tome, da se kupa goriljke načini iz dva dela, pri čem oba dela stoje u takvom odnosu jedan prema drugom da vrše normalno dejstvo kupe goriljke, koja se sastoji iz jednog dela, i istovremeno su odvojeni jedan od drugog tako, da je pomenuta ivica izolovana od ostalog dela kupe goriljke, pri čem su raspoređena sredstva, da bi dalje sprovela topotu od pomenute ivice i da je unište, pre nego što dospe na drugi koji deo goriljke i ovde može uticali na isparavanje goriva na filiju, mada vazdušne struje kao nosioci topote sprovođe topotu do zone sagorevanja kod goriljke, usled čega se povoljno utiče na zagrevanje usijanog tela.

Pronalazak je bliže opisan u sledećem s obzirom na priložene nacrte, koji predstavljaju jedan primer izvođenja ovom pronalasku.

Sl. 1 pokazuje prednji izgled lampe, od koje je jedan deo uklonjen, da bi se video unutarnji deo suda za gorivo i srednja cev za vazduh.

Sl. 2. je uvećan izgled goriljke, kod koje su pojedini delovi predstavljeni u preseku.

Sl. 3 je jedan stupanj u postupku za izradu rasprostirača plamena.

Sl. 4 je prednji izgled rasprostirača plamen pokazanog u sl. 2.

Sl. 5 je izgled odozgo rasprostirača pokazanog u sl. 4.

Sl. 6 je izgled odozgo, koji pokazuje hvatanje dopunske kupe sa donjim delom gorilke, pri čem je skinuto staklo lampe.

Sl. 7 je izgled odozgo dopunske kupe udaljene iz goriljke.

Sl. 8 je prekinuto nacrtan uvećan izgled dopunske kupe.

Goriljka je raspoređena na sudu za gorivo i ima na gore pružajući kanal za vazduh, kome se vazduh dovodi kroz srednju cev 28 ili na drugi način. Goriljka ima jednu unutarnju (1) i jednu spoljnju (2) cev za filij 3, koji se može podizati pomoću pogodnog organa, kao i jednu izbušenu korpicu 4. Goriljka u vezi sa unutarnjom i spoljnom cevi 1 i 2 najbolje je tako izrađena, da se kao celina može skinuti sa suda za gorivo kod lampe i njene srednje cevi 28 za vazduh.

Spoljnja filijalska cev 2 može imati flanšu 23 za plamen, da bi se smanjila sila vazdušne struje, koja bi mogla ugasiti plamen ili na drugi način uticali na kraju filija. Međutim nova goriljka iskorišćava dopunska odbojna površinu 24, koja je odvojena od spoljne filijalske cevi i držana obodom 6. Ova odbojna površina je izbušena, kao što je predstavljeno kod 25 i 25a, i sužena je na svom gornjem kraju, da bi se tako oslavio mali prostor za prolaz vazduha između nje i spoljne filijalske cevi 2. Ova odbojna površina 24 ima unutra savijenu flanšu 26 za pojačavanje, koja se završava iznad spoljne filijalske sevi i to u takvom položaju prema ovoj, da ceo čošak 27 sprečava vazdušnu struju, da dođe na donji deo plamena i prouzrokuje linjane ili polpuno gašenje plamena.

Rupe 25 u telu odbojnika 24 dopuštaju hlađenje poslednjeg pomoću na gore prolazeće vazdušne struje, dok rupe 25a, koje su u blizini flanše 26, dopuštaju manjim vazdušnim količinama proticanje na gore preko unutarnje ivice flanše 26, da bi se lime sprečila na filiju obrazovana para, da sagori na ili sasvim blizu ove flanše. Odbojnik 24 se ne može na taj način pregrejati.

Ako se uzme goriljka, onda se filij nisko podešava, i pali ulje na njegovoj ivici. Odmah po paljenju može se filij visoko podesiti, da bi se privo približno najveći plamen, što nije moguće kod drugih vrsta petrolejskih goriljki.

Čim delovi goriljke postanu topli, počinje da strui vazduh kroz različite prodore i u zonu

sagorevanja, koja se prirodno nalzi iznad ivice fitilja. Tako proveden vazduh ulazi spolja kroz izbušenu korpicu 4. Ulazeća vazdušna struja se zatim deli, veći deo teče izvan odbojnika 24 i jedan vrlo mali deo u isti. Izvan odbojnika tekuća vazdušna struja upravljenja je na gore i unutra kroz glavnu kupu 15 i zatim se vodi kroz dopunsku kupu 22 tačno u zonu sagorevanja, gde nailazi na paru goriva koja se u vis penje pomoću fitilja. Istovremeno kroz srednju vazdušnu cev 1 gorilke nailazi na gore strujeći vazduh, koji pogodnim raspodeljivačem skreće napolje, na paru goriva, usled čega se stvaraju uslovi, koji vrše potpuno mešanje pare goriva i vazduha.

Dok je gornji kraj odbojnika 24 viši od gornje izice fitilske cevi 2 i njene flanše 23, bliže je kao što se vidi, gornjoj ivici fitilja, ako je fitilj visoko podešen za proizvođenje punog plamena, nego flanši u tom trenutku. Iz tog razloga je spoljna fitilska cev 2 kraća nego što se obično pravi. Sloga odbojnik 24 čini suvišnom flanšu 23 za plamen. Ova se međutim zadržava, da bi se izbegla velika vazdušna struja između spoljne fitilske cevi 2 i odbojnika 24, dok se želi mala vazdušna struja radi izbegavanja nagomilavanja topote.

Neznatan prostor između odbojnika 24 i flanše 23 sprečava sprovod topote od odbojnika 24 ka spoljnoj fitilskoj cevi 2. Ovo uređenje dozvoljava, da se slobodno položi velika površina fitilja, koja je na pogodan način pokrivena odbojnikom 24. Time se posliže preim秉stvo, da se isparavanje goriva vrši na slobodno položenoj površini fitilja u mesto na mestima fitilja, koja leže između unutarnje i spoljne fitilske cevi 1 odn. 2. Plamen je pod ovim okolnostima udaljen dalje od flanše 23, nego što je to slučaj kod plamena poznale slične vrste goriljke i zato je toliko udaljen i od ovih fitilskih cevi, da se ove ne zagrevaju.

Svaranje jedne velike površine fitilja, osigurane protiv vazdušnih struja, omogućava odmah po paljenju goriva na izici fitilja da se proizvede veliki plamen i da se odmah zahteva od prilike najveća moguća količina svetlosli od usijanog tela. Sprečavanje prenošenja topote od delova goriljki na fitilsku cev deluje, da tako brzo proizveden plamen sačuva jednaku veličinu i da otpadne „visoko izvlačenje“ i obično nastalo skupljanje ugljenika na usijanom telu.

Nova goriljka ima veliku ravnometernost u dejstvu u glavnom zbog toga, što promena temperature metalnih delova ne uliče mnogo na količinu pare, koja se razvija na fitilju; njen uređenje je takvo, da veličina

plamena zavisi gotovo samo od površine slobodno položenog fitilja. Prostor između spoljne površine fitilja i flanše 26, kao i otvor 25a i prostor između flanše 23 i odbojnika 24 jesu faktori, koji određuju visinski položaj donjeg dela plamena. Ovi faktori imaju takav uticaj, da donji deo plamena ostaje uvek u prostoru iznad flanše 23, da bi se time sprečilo, da plamen dalje sprovodi topotu zračenjem na ovu flanšu i zatim na spoljnu fitiljsku cev.

Mi smo našli, da je potrebno, da bi se postigao ovaj rezultat, da odstojanje između flanše 23 i odbojnika 24 iznosi od prilike 0,381 mm, odstojanje između spoljne površine fitilja i flanše od prilike 2,286 mm, da prečnik otvora 25a treba da iznosi od prilike 1,524 mm i njihovo odstojanje jedan od drugog od prilike 2,54 mm, da otvor 25a treba da budu vrlo blizu glave odbojnika 23 i flanše 26 i da odstojanje između najvišeg dela flanše 23 i flanše 26 treba da iznosi od prilike 3,175 mm. Pod ovim uslovima plamen će greti na takav način na spoljnoj strani, da najniži deo plamena leži uvek ispod flanše 26 i u blizini prema otvorima 25a.

Na predstavljeni rasprostirač plamena raspoređen je na gornjem kraju fitilske cevi 1 petrolejske goriljke tako, da se može ukloniti, i ima cilindričan deo 50 i zid 51 u obliku zarubljene kupe, koja su oba snabdevena malim rupama 52, kroz koje može strujati vazduh, koji se penje od srednjeg vazdušnog kanala 28 suda za gorivo i kroz unutarnju fitiljsku cev 1. Različita obeležja ovog rasprostirača, sastoje se prvo u vezi izbušenih površina cilindričnog (50) i zatupastog dela 51, koji nisu kao kod drugih poznatih rasprostirača, odvojeni srazmerno širokim metalnim mostom, koji prima topotu i sprečava strujanje vazduha, i drugo u upuštenom srednjem delu 53 zarubljenog dela koji se, pošto je nešto udaljen iz zone najviše temperature zagrevanja, održava srazmerno hladan, tako da isti sprovodi samo malo topote do unutarnje fitilske cevi 1.

Ovaj unutarnji deo 53 sprovodi visoko penjuće vazdušne struje prema gore opisanim rupama rasprostirača, čime je olakšano prolicanje vazdušnih struja kroz rupe do plamena. Ovaj udubljeni srednji deo ima otvor 54 podesne veličine, čija je svrha da izbegne podpritisak u istom, koji bi prouzrokovao uvlačenje plamena. Primena takvog rasprostirača sprečava suvišno zagrevanje unutarnje fitilske cevi 1, povećava količinu vazduha, koji se vodi u unutrašnjost plamena, i poboljšava ravnometernu raspodelu vazduha, koji izlazi iz cilindričnog i zarubljenog dela rasprostirača.

Postupak za izradu novog rasprostirača plamena sastoji se u tome, što se najpre izrađuje cilindar (sl. 1) sa donjim nebušenim delom 55, gornjim izbušenim delom 56, u kome je broj i veličina rupa isti kao i kod gotovog rasprostirača, i sa pljostim nebušenim pokrivačem 57. Glava cilindričnog dela 58 isto je tako nebušena. Tako izrađen cilindar izlaže se zatim dejstvu sprava za presovanje i pokrivač 57 izvlači prema unutarnjoj strani, gornji nebušeni deo 58 i deo 59, koji ima najviši red rupa, izbušenog cilindra 56, dovodi se u oblik, koji se vidi na sl. 2 i 3, posle čega je izrađena rupa 54.

Nova kupasta glava goriljke utvrđena je na vazduhom hlađenom cilindričnom delu 5 tako, da se može skidati. Gornji kraj cilindričnog dela 5 savijen je unutra kod 7 i ima unutarnje sedište 8 za naleganje dopunske kupe 9, koja ima spoljnju flanšu 12, koja dolazi u ležište 8. Ova flanša 12 ima izreze 13 (sl. 3), a cilindričan deo 5 jezičke 14, koji su prerezani iz svog sedišta 8. Ako dopunska kupa ili prsten 9 i sa ovim spojeni delovi treba da zahvali cilindrični deo 5, onda se izrezi 13 puste preko jezička 14, prilisne prsten 9 na sedište 8 i obrće prsten, da bi se jezički 14 doveli prema neizrezanom delu flanše 12 i time izvršile zašvaranje delova.

Goriljka ima glavnu kupu 15, koja leži u obodu 6, završava se gore u kanalu 16 dopunske kupe 9 i na svojoj glavi ima malu unutarnju flanšu 17, koja nešta odstupa od prstena 9 na tom mestu da bi se prekinulo prenošenje toplote, koja bi inače ovde postojala.

Dopunska kupa ili prsten 9 tako je nacinjen, da presek istog pokazuje zid 10 sa rupama 11 i spoljnom flanšom 12, donji horizontalan deo 18, kosi zid 19, gornji horizontalan deo 20, na dole upravljen zid 21 i ivicu ili usnu 22 dopunske kupe, koji se deo pruža unutra.

Tako izrađen prsten 9 vrlo je krut i zbog toga se ne može deformisati u velikoj toploti goriljke.

Patentni zahtevi:

1. Petrolejska goriljka sa fitiljem i jednom cevi, koja obuhvata fitilj, naznačena time, što je odbojnik (24) raspoređen na malom odstojanju od fitiljske cevi (2) i završava se iznad gornje ivice iste i na taj način oko slobodno položenog dela potpuno izvučenog fitilja obrazuje prostor, do koga je ograničen pristup vazduha, usled čega donji deo na fitilju obrazovanog plamena ostaje u ovom prostoru i odvojen je od donjih delova ovog prostora.

2. Petrolejska goriljka po zahtevu 1 sa

napravom za štićenje plamena naznačena time, što je odbojnik (24) raspoređen na malom odstojanju od flanše (23) za zaštitu plamena, koja je predviđena na gornjem kraju spoljašnje fitiljske sevi (2) i završava se iznad gornjeg dela iste, usled čega se obrazuje spoljna, slobodno položena površina visoko izvučenog fitilja, u kome je širenje plamena tako regulisano, da donji deo na fitilju proizvedenog plamena ostaje po površini fitilja u ovom prostoru i bez dodira sa flanšom (23) za zaštitu plamena.

3. Goriljka po zahtevu 1 i 2 sa kupom naznačena time, što je odbojnik (24) raspoređen između flanše (23) za zaštitu plamena i kupe (15) i završava se iznad fitiljske cevi (2) i na taj način obrazuje spolja glavni vazdušni kanal do gornjeg dela na fitilju obrazovanog plamena i iznutra prostor ograničen donjim delom slobodne položene spoljne površine fitilja.

4. Goriljka po zahtevu 4 naznačena time, što se gornji kraj odbojnika (24) završava na mestu, koje je s obzirom na gornju ivicu fitiljske cevi (2) odgovarajuće visoko položeno, da bi mogao fitilj podešavati u visinu tako, da bi se plamen pravo držao samo na gornjem delu slobodno položenog fitilja, a kupa (15) stoji u takvom odnosu prema odbojniku (24), da se dobija dovoljno veliki kanal između kupe i odbojnika za prolaz vazduha ka zoni sagorevanja iznad ivice fitilja.

5. Goriljka sa fitiljem i uređenjem za razvijanje plamena iznad fitiljske cevi (2) i bez dodira sa istom, naznačena time, što prostor između spoljne površine fitilja i flanše (26) kao i rupe (26a) i prostor između flanše (23) i odbojnika (24) određuju veličinu plamena.

6. Goriljka po zahtevu 5 sa unutarnjom i spoljnom fitiljskom cevi i cilindričnim delom (50) i zarubljenim delom (51) za sprovod vazduha do obeju strana fitilja, naznačen time, što je odbojnik (24) snabdeven rupama (25a) u blizini svoje unutra savijene flanše (26) u tu svrhu, da reguliše vazdušnu struju ka zoni sagorevanja tako, da je plamen lampe uvek odvojen od fitiljske cevi (1 i 2) jednim odstojanjem.

7. Goriljka po zahtevu 5 naznačena time, što mali prostor između odbojnika (24) i flanše (23) sprečava sprovođenje toplote od odbojnika (24) ka spoljnoj fitiljskoj cevi (2), te se isparavanje tečnog goriva vrši na slobodno položenoj površini fitilja, koja leži između unutarnje i spoljne fitiljske cevi (1 odn. 2).

8. Goriljka sa rasprostiračem plamena fitiljom naznačena time, što se rasprostirač sastoji iz cilindričnog dela (50) i zarubljenog kupastog dela (51), koja oba imaju

rupe (52), koje su u odnosu jedna prema drugoj tako raspoređene, da obrazuju površinu za ispuštanje vazduha, koja na svakom mestu ravnomerno ispušta vazduh.

9. Goriljka sa rasprostiračem plamena po zahtevu 8 naznačena time, što su rupe najvišeg reda u cilindričnom zidu odvojene od rupa u zarubljenom koničnom delu pomoću metalnih mostova, koji imaju istu razdaljinu kao i mostovi, koji ovaj najviši red odvajaju od drugih i sporednih rupa cilindričnog zida.

10. Goriljka sa rasprostiračem plamena po zahtevu 9 naznačena time, što je predviđen udubljen i izbušen pokrivač (53).

11. Goriljka sa rasprostiračem plamena po zahtevu 10 naznačena time, što je pokrivač (53) u obliku kupe.

12. Postupak za izradu rasprostirača naznačen stupnjevima, koji se sastoje u tome, što se najpre izrađuje peharast deo, koji ima izbušen cilindričan deo i pokrivač, zatim što se presovanjem i izvlačenjem gornjem izbušenom delu cilindričnog zida daje oblik zarubljene kupe i istovremeno uliskuje srednji deo pokrivača.

13. Goriljka sa fitiljem i kupom naznačena unutarnjom usnom (22) i cilindričnim delom (5), koji je raspoređen nezavisno od kupe (15) i izvan istog, koje drži usnu (22) u položaju i služi za uništavanje to-

plote prenesene usnom (22) pri upotrebi goriljke.

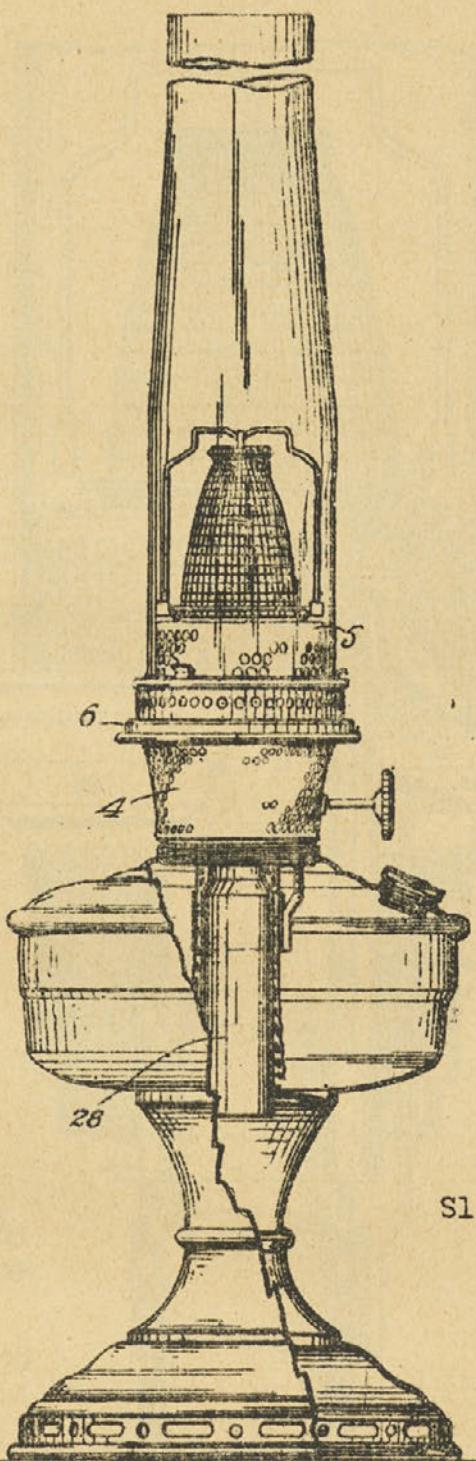
14. Goriljka po zahtevu 13 naznačena time, što je prsten dopunske kupe (9) nošen od cilindričnog dela (5), raspoređenog sa spoljne strane kupe i koji se hiadi vazduhom.

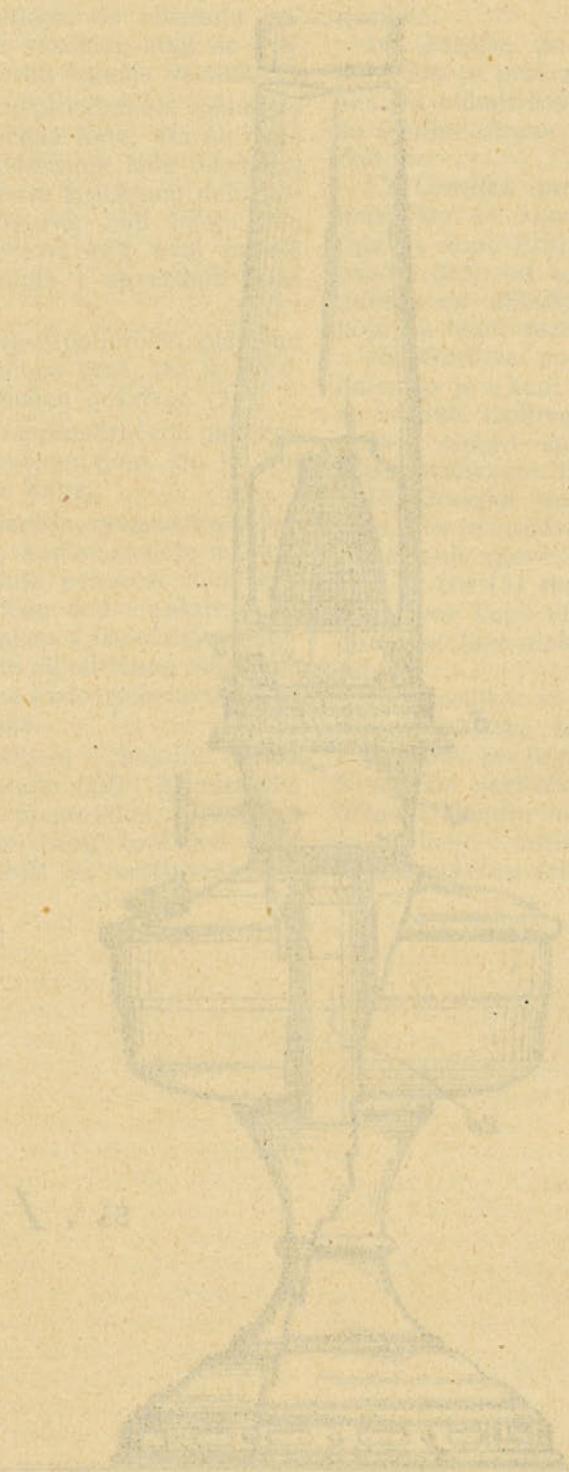
15. Goriljka po zahtevu 15 naznačena time, što se kupa sastoji iz više delova (glavne kupe (15), dopunske kupe (9) sa usnom (22), od kojih je dopunska kupa (9) nošena od cilindričnog dela (5) goriljke, koje se hlađi vazduhom.

16. Goriljka po zahtevu 15, naznačena time, što je u kapi 15 predviđen kanal (16)-za vazduh, izolovan proti toploći, koji se protivi otporu sprovođenja toploće kroz kupy sastavljenu iz više delova.

17. Goriljka po zahtevu 15 naznačena time, što je predviđen cilindrični deo (5) za nošenje glave dopunske kupe (9), pri čem je isti (5) raspoređen sa spoljne strane glavne kupe (15) i u odstojanju od ove, da bi se time olakšao prolaz vazduha kroz rupe.

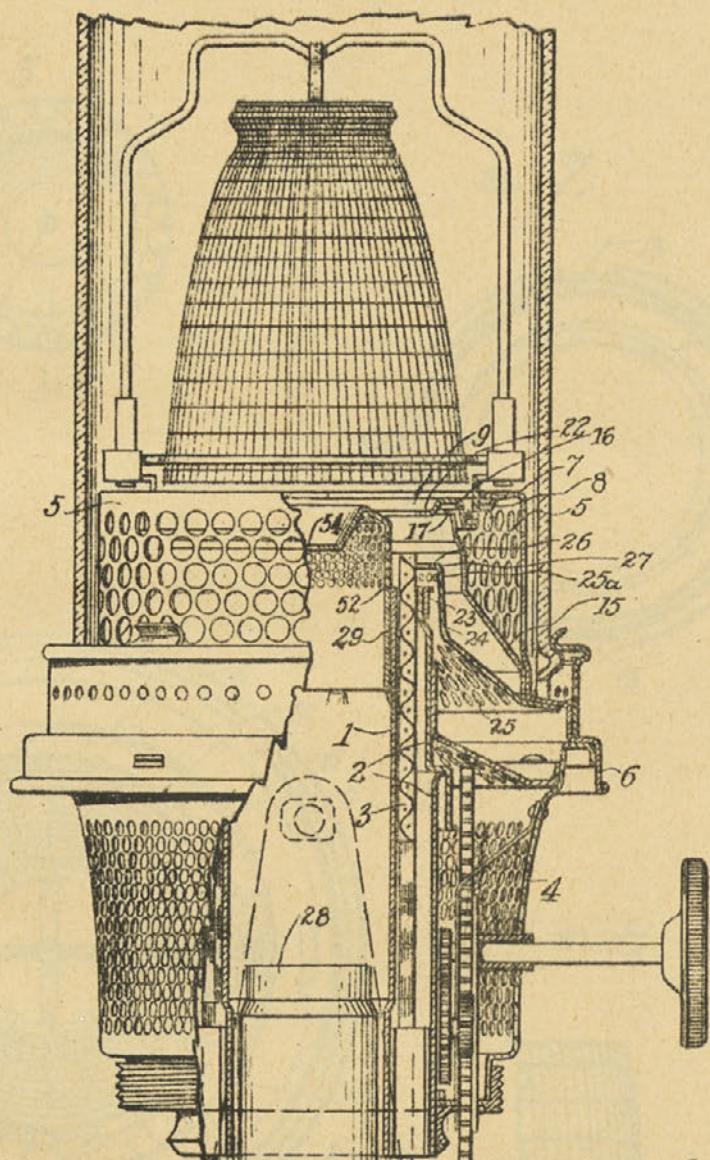
18. Goriljka sa fitiljem i uređenjem za držanje cilindra lampe na gorilki naznačena time, što je predviđen cilindričan deo 5 između svetlećeg dela i sredstava za držanje cilindra lampe, koje uređenje služi za hvatanje i uništavanje toploće, koja zrači iz svetlećeg tela.



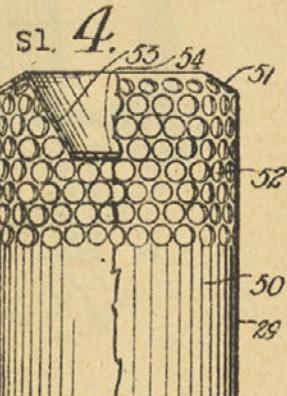
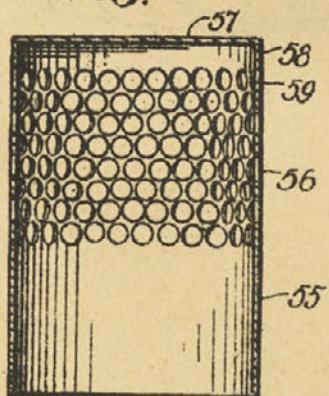


A. 22

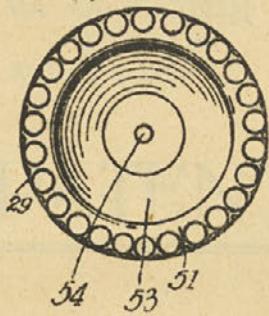
s1. 2.



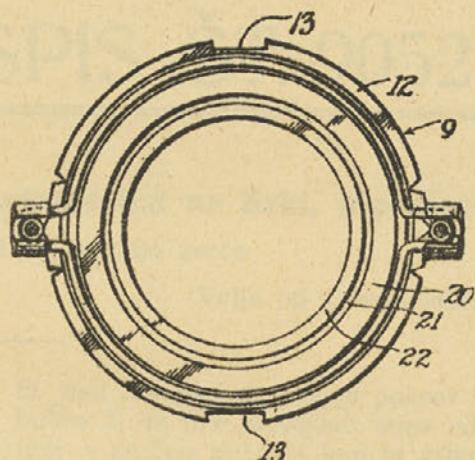
s1. 3.



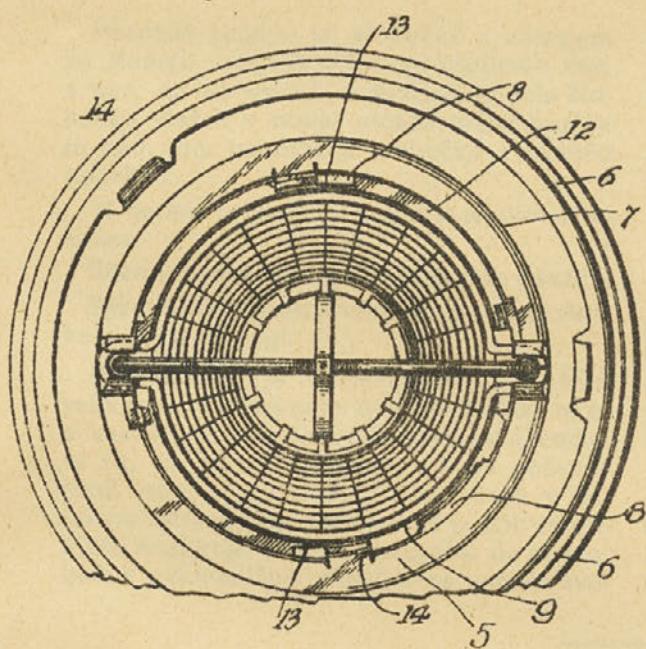
sl. 5



sl. 7



sl. 6



sl. 8

